

for 7de Kreds (Madsen) siger: Sæd, at de alle være gavnlige og nødvendige; men det lader det ærede Medlem staa udenfor Debat-ten. Det Hovedspørgsmaal, om de Bevillinger, der her foreslaas, angaa Arbejder, der maa siges at være gavnlige og nødvendige, ville de Herreer ikke indlade sig paa. Jeg siger, at det er et Hovedspørgsmaal, som de saaledes forbigaa; men saa svarer man: det nytter ikke, Folkethinget er af en anden Mening om den Sag. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem, der gjorde denne Bemærkning, mener, at kun Folkethinget har en Mening, men at vi sidde her som Mænd uden Mening, der maa sige: Det betyder Intet, hvad vi mene, Folkethinget har en anden Mening. Jeg mener, at det, der skulde være Opgaven, er at tage disse Bevillinger frem og undersøge, hvorvidt de ere gavnlige og nødvendige og derefter træffe sin Afgjørelse, men ikke at sige: Det kan ikke nytte Noget, thi andre Folk have en anden Mening. Nei, her er Spørgsmaal, som rettes til hver Enkelt her i dette Mødelokke, da vi skulle drøfte Foranstaltninger, der skulle hjælpe over Arbejdsløsheden, som skulle staa Arbejderne Noget at bestille; her rejses det Spørgsmaal til hvert enkelt Medlem: Her er der en Række Arbejder, som der søges Bevilling til i det Niemed at staa Arbejderne Noget at bestille; tør Du forsvare at nægte de Bevillinger? Og saa kommer det ikke i Betragtning, hvad man har en Mening om, men saa gjælder det om, hvad hver Enkelt har en Mening om. Jeg kan for Exempel rette det Spørgsmaal til det ærede Medlem for 11te Kreds (Clausager), om han ikke godt kan forsvare at bevilge de Arbejder, der er Tale om for at fikke Ribe Domkirke mod, at Murene skræbe ud, eller Arbejderne ved Esbjerg Havn. Det er disse konkrete Spørgsmaal, der skulle drøftes. Og til Efterretning for det ærede Medlem for 7de Kreds (Madsen) er der saa Bevillingerne til Vendsyssel. Der er de Redningsbaade, jeg har talt om — er det ikke forsvaret at give Bevilling til dem, naar man samtidig kan opnaa at staa Arbejde? Der er Jordarbejder ved Sporstifter og Dreieskiver ved Hjørring Station — finder det ærede Medlem ikke, at der er Anledning til at bevilge dem? Saa er der Sneeskjærme ved Hjørring. Saa vidt jeg veed, høre vi Vinter efter Vinter, at Hjørring i kortere eller længere Tid ligger begravet under Sneen. Jeg har den Forestilling, at saadanne Sneeskjærme kunne være meget hensigtsmæssige og af megen Virkning, og det maa det ærede Medlem ogsaa kunne have nogen Mening om, og ikke henstille det

som et aabent Spørgsmaal, om disse Bevil-linger ere nødvendige som saadanne eller øresløse, saaledes at man kan forbigaa dem. Jeg vil sige, at det er ikke blevet paastaet fra nogen Side, at her skulde være Bevil-linger, som det skulde være uforvarligt at vedtage. Man har ikke indladt sig paa at godtgjøre med Hensyn til et eneste af disse Arbejder, at det er et saadant, at man vilde kaste Pengene ud til ingen Nytte, og saa længe man ikke siger det eller giver en eneste Anvisning til at sonde mellem Arbejderne, man en bloc forkaster dem, fordi man andre Steder har en anden Mening, saa længe siger jeg, at det er en Selvfølge, at vi ingenlunde kunne opgive det gode Formaal. Det bliver da de Herres Skyld, der ikke ville indlade sig paa Drøftelsen, hvis det ikke lykkes at føre det igjennem.

Madsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: For en kort Bemærkning giver jeg det ærede Medlem Ordet.

Madsen: Det er ikke min Hensigt at fortsætte denne Diskussion længere, idet jeg henholder mig til, hvad jeg tidligere har sagt. Jeg ønsker blot at gjøre en eneste kort Bemærkning overfor den ærede Conseilspræsident. Han fandt, at det næsten var en Fornærmelse overfor ham, at jeg havde talt Noget om, at Statskassens Beholdning laa død hen. Jeg skal dertil sige, at det langt fra har været min Mening, at der deri skulde ligge nogen Fornærmelse overfor den ærede Conseilspræsident, men derimod mener jeg, at de Indtægter, der flyde ind i Statskassen, som man sørger for aarlig flyde ind i den, ikke opfylde deres Hensigt, dersom de tjene til at ophobe Beholdninger for at indvinde Rente. Jeg tror ikke, at der behøves Statskatter for at erholde Beholdninger til at indvinde Renter af. Saalænge Beholdningerne kun ligge i Statskassen for at indvinde større eller mindre Rente deraf, mener jeg, at jeg er berettiget til at bruge et saadant Udtryk, som jeg brugte, idet jeg tror, at Statskassens Indtægter svare først til deres Hensigt, naar de komme til at virke til Gavn for Folk og Land, til Bykke og Betsignelse i alle Retninger (Hør!).

Finansministeren (Estrup): Det er mig en stor Glæde at kunne erklære mig enig med det ærede Medlem deri, at det først og fremmest maa være Opgaven at anvende Statens Indtægter til Bykke for Land og Folk. Men naar det paa Grund af uheldige